

● ÚVODNÍK

Církev a Izrael v posledních dnech

Ef 2,11–12 Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezáni na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci, že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.

Písmo říká, že když jsme neznali Ježíše Krista jako Pána a Spasitele, tak jsme byli „odcizení společenství Izraele“. Na toto místo v Písmu můžeme mít různý pohled a můžeme ho různě vykládat, ale mluví se zde jasně o Izraeli, o Božích smlouvách a o zaslíbení. Tedy o tom co, čteme ve Staré smlouvě a toho, co se týkalo Izraelců, a tedy Židů. Jako křesťané jsme se stali Božím lidem, byli jsme připojeni (na jiném místě v Písmu se říká „naroubování“) na ušlechtilou olivu. Osobně se mi velmi líbí výklad Toma Hesse, že kmen olivy je Abraham, Izák a Jákob a kořen je Ježíš Kristus. Pán Ježíš sám říká samařské ženě, že „spása je ze Židů“. Je třeba, abychom na to nezapomínali.

Písmo nás nepovolává k tomu, abychom všichni do Izraele jezdili, stali se odborníky na otázky Blízkého východu, naučili se hebrejsky a podobně. Ale povolává nás k modlitbám za Jeruzalém (který je hlavním městem dnešního státu Izrael) a k tomu, abychom „potěšovali Jeho lid“, tedy Židy. Ti žijí jednak v Izraeli (větší polovina) a jednak mimo Izrael, a tedy i u nás (Žalm 122,6–9, Iz 40,1).

V tuto chvíli není v Izraeli válka (i když se všeobecně očekává, že brzy bude), a také u nás se neděje nějaké pronásledování Židů. Z praktického hlediska to vypadá, že toho nemůžeme tedy moc dělat. Přesto ale je mnoho věcí, které dělat můžeme.

Zkusím některé navrhnout:

1. Můžeme se modlit za situaci v Izraeli. Ta je nyní velmi napjatá a násilí eskaluje. Mluví se o tzv. třetí intifádě. Ta se projevuje tak, že radikální a zfanatizovaní palestínští Arabové útočí na ulicích a na veřejnosti na nic netušící chodce noži. Útočí také na policisty a vojáky. To je něco, čemu se dá dost těžko bránit. Modleme se za ochranu a za ukončení těchto útoků.

2. Můžeme také osobně vyjádřit podporu státu Izrael. Postavit se proti různým tlakům a nenávisti vůči Izraeli a vůči Židům. Čas od času se konají takové akce (a to nejen v Praze) a je dobré se jich zúčastnit.

3. Máme se aktivně stavět proti antisemitismu i proti antiizraelismu. Víím, že mnozí členové našeho sboru to již dlouhodobě dělají. Dejme si pozor na tzv. „mainstreamové zpravodajství“ o situaci a událostech v Izraeli. Velmi často se jedná o zkreslené, a nebo přímo nepravdivé informace. V dnešní době rychlého internetu je ale snadné si najít ověřené a reálné informace.

4. Modleme se za spasení Arabů a za probuzení na Blízkém východě. Za vyslání dělníků na vinici. Kolik misionářů je ochotno jít do zemí Blízkého východu? Tam, kde je to nebezpečné. Na druhou stranu je to tak, že když nebyla ochota jít zvěstovat evangelium muslimům v jejich zemích, tak nyní přicházejí muslimové k nám a my budeme moci (a již nyní můžeme) mluvit s muslimy o Ježíši přímo tady. V bezpečí.

5. A nakonec se modleme za spasení všech Židů. To je naprosto zásadní věc, která souvisí s příchodem Krista zpět na zem (Řím 11k.). Písmo říká, že zeď (rozdělení) mezi Židem a pohanem může být překonána pouze a jen v Ježíši Kristu (Ef 2,13–16). Jediný mírový plán na Blízkém východě a na celém světě, který má šanci na úspěch je skrze smíření v Ježíši Kristu. A my jsme ti, kteří znají Krista. Židovského Mesiáše, který se stal i naším Spasitelem.

A nakonec ještě malá poznámka o tom, zda skutečně žijeme v poslední době. Osobně si to myslím, a to na základě Božího slova. Nemám žádné zjevení datum jeho příchodu, a nebo něco podobného, ale osobně jsem přesvědčen o tom, že bychom všichni měli žít tak, jako kdyby měl přijít už zítra. Petr Kácha

● SLOUPEK

„Budte jako děti,“ zve nás do důvěrného vztahu s Otcem Ježíš. Děti jsou bezprostřední, nezákladné, důvěřivé. Chci být jako dítě – věřit otci! Poslouchat Ho a učit se. Protože děti je

třeba také vychovávat – poučit i kázat. Být jako dítě neznamená nezralost, nebo naivitu. Chci mít viru jako ta křesťanská holčička ze Sýrie, která mě nadchla. Žije v utečenec-kém táboře, ztratila dosavadní způsob života, ale neztratila jistotu Boží lásky. Miluje Ježíše a raduje se. I přes všechny útrapy, nejistotu a smutek ze ztráty kamarádky, s důvěrou očekává vše dobré, co pro ni Spasitel má. Nelituje se, ale věří!

Nanda

www.kspraha.cz
www.facebook.com/kspraha

Tak jak dneska berou?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Návštěva Peter Game	3
Na skok v Rovinji	5
Práce na společném díle	6
Dovolená v Anglii	7
Husovská dilemata	9

VÝJEZD VEDENÍ SBORU

Na počátku října se konal pravidelný výjezd vedení sboru. Tentokrát jsme měli vyhrazený větší čas na společenství, protože výjezd nebyl postní a byl zařazen i výlet. Protože se několik starších z výjezdu omluvilo, bylo nás dohromady patnáct.

Jako vždy jsme věnovali čas modlitbám a chvalám. Přijali jsme i některá prorocká slova. Vzájemně jsme si žehnali, modlili se za sebe i za některé sborové záležitosti.

Věnovali jsme čas Bibli a vyučování. Zamýšleli jsme se nad Janovým evangeliem z hlediska Staré smlouvy a pohledu na chrám. Dále jsme si vyslechli vyučování o správném nakládání s časem s ohledem na svou službu a kladli si otázku, zda naše „emocionální nádoba“ je dostatečně plná. Také jsme se sdíleli nad mírou výzev v našich životech i v životě sboru.

Jednotlivé regiony představily, jakým aktivitám, které napomáhají zvěstování evangelia, se věnují. Obecně jsme více mluvili o zvěstování evangelia jako o svém hlavním úkolu a zamýšleli se, co v této oblasti potřebuje nové Boží navštívení.

Vyhodnocovali jsme letní shromáždění. Máme mnoho pozitivních reakcí od členů

sboru, hostů z jiných sborů i od náhodných přihlížejících nebo návštěvníků. Nevidíme zatím žádné trvalé ovoce, i když osloveno bylo mnoho lidí. Negativním trendem z minulých let, který se ještě zhoršil, byla nízká účast členů sboru. Pravidelnými účastníky byl jen poměrně úzký tým ze sboru a mnozí členové přišli jedině, když měl jejich region službu, a nebo ani to ne. Kladli jsme si proto závažné otázky ohledně stavu sboru, sounáležitosti se sborem a ochotě nést evangelium. Nemálo členů sboru se celé prázdniny neúčastní žádného shromáždění, a pokud nechodí na skupinku a ani nebyli na regionální dovolené, jsou dva měsíce naprosto bez obecnosti Božího lidu. Nedošli jsme k závěru, zda ve shromážděních pokračovat i příští rok nebo zda mít přes léto regionální shromáždění. Jednou z možností také je mít několik shromáždění ze spojených regionů a vedle toho venkovní shromáždění. Tato otázka zůstala otevřená a starší se k ní mají vyjádřit do listopadového setkání služebníků. Pokud máte v této věci nějaký jasný názor nebo jste i něco přijali od Pána, sdělte to prosím svým regionálním starším nebo napište na sborový email. Také můžete nabídnout, v čem byste

Modlitební témata ✱

- **Návštěva Petera Gama** a jeho služba ve sboru (shromáždění, osobní služba, zjevení pro sbor) 12.–30. 11. 2015
- **Setkání sborových služebníků 28. 11.** Požehnání pro sloužící, osobní růst a zjevení do služby i celého života.
- Probíhají výroční sborová shromáždění. **Děkujeme Bohu** za konkrétní věci, které dal v minulém školním roce nám osobně, sboru, i co skrze naši službu udělal navenek.

Vyhodnocení minulých modlitebních témat. Začal i kurz o výchově dětí, který má deset účastníků. Na Alfě na Budějovické je cca osm hostů, na Alfě Na Žertvách cca deset hostů a na mládežnické cca patnáct hostů. Podařilo se naplnit misijní tým do Estonska, kde je devět účastníků z našeho sboru a pět mimopražských.

se byli ochotni zapojit. Letos vznikla modlitební skupina, a také iniciativní zapojení do výzdoby na místě shromáždění.

Vyhodnotili jsme na základě předchozích rozhovorů s členy a vyjádření starších regionu Černý Most stav regionu a rozhodli o jeho zrušení. Je nám to líto, ale viděli jsme, že se nedaří naplnit některé plány a ani vstoupit do věcí, které byly přijaty skrze prorocké slovo. Jsou to asi věci, které jsou před námi, a výhledově by službu na ČM obnovil nový tým. Nechceme nějakou službu udržovat jen formálně. Členové regionu přestoupí většinou do ostatních regionů sboru (Východ a Palmovka) a region by měl do konce roku ukončit činnost i formálně. Díky patří všem, kteří se za roky na službě na regionu podíleli.

Nedělní dopoledne jsme věnovali rozhovoru ohledně duchovního boje a nad některými prorockými slovy, která se tohoto tématu týkala. Kolem jedenácté jsme vyrazili do Prahy, abychom ještě, alespoň někteří, stihli sborové shromáždění v Ládví.

Lubomír Ondráček

PMT hledá další zástupce

PMT je zkratka pro Prorocky modlitební tým Křesťanského společenství Praha.

Tento tým vede Miloš Kačírek a měl by být složen z modlitebníků ze všech regionů. V tuto chvíli jsou ale zastoupeny jen regiony Palmovka, Jih, Hostivař, Východ a Západ. Pro úplnost bychom potřebovali doplnit zástupce z regionů Jihovýchod, Střed a Sever.

Scházíme se jednou až dvakrát za čtvrt roku. Shromažďujeme a rozsuzujeme prorocká slova a zjevení, která nám posílají

členové KS, výjimečně i věřící z jiných denominací. Na adresu prorockytym.praha@kaes.cz nám můžete poslat prorocká slova, slova moudrosti a zjevení týkající se celého společenství i vy. Začali jsme v roce 2009 a od té doby jsme každý rok vytvořili jeden soubor. Jednotlivé soubory zasiláme vedoucím regionů, kde jsou k dispozici všem vážným zájemcům o jejich prostudování a k následným modlitbám.

Poslední ucelený soubor za rok 2014 by se dal shrnout do těchto výzev našeho Pána:

- *Žijte pravdivý život.*
- *Mějte Bázeň Boží, pokácejte modly ve svých životech.*
- *Usilujte o úzké spojení s Duchem Svatým i mezi sebou. V lásce a úctě.*
- *Evangelizace i jiné akce připravujte vždy na modlitbách.*
- *S modlitbou a láskou vyjděte do ulic ke ztraceným a hledajícím.*
- *Připravte se, nepromarněte čas milosti.*
- *Buďte odvážní a neztrácejte naději.*
- **Slyšme a číňme.**

● JAKÉ TO BYLO

Výprava na Babku

(Kroužky na Palmovce ve spolupráci se skautskou částí regionu Praha východ)

Celé dobrodružství začalo v Řevnicích na nádraží, a to rádobý nevýznamnou otázkou – jak se jmenuješ a odkud jsi? Kdo by

Lakomá babka v podání Matěje Homolky sklídila velký úspěch, jelikož měla i ve svém vysokém věku laní skok a tlapky medvědice. Jakmile se někoho dotkla, musel si k Jiřce do ambulantní péče pro nový život. A proč

čekal, že se z toho vyklubuje hned první hra?! V této hře uspěli ti, do jejichž představení hvízdal vlak, méně výrazné osobnosti a ti, kdo mají velmi dobrou paměť. Vyhodnocení proběhlo na dětském hřišti.

Naším celodenním úkolem bylo nasbírat co nejvíce jaspisů. Tento polodrahokam se těžil právě poblíž Babky. První jaspisy jsme mohli nasbírat (získat výhrou) při schovávání, což v lese s jásavým oblečením a počítáním jen do deseti také nebylo jednoduché. Ani další úkol, rozdělit se do čtyř skupin, nebyl snadný, ale podařilo se nám usmlouvat skupinky tří... asi ambice a vidina vítězných stupínek ☺

Jaspisy nakonec dostalo jen jedno družstvo, ostatní museli vzít za vděk gumovým medvídkem. Při žužlání medvídky došlo i na historii. Povedené literární dílo o babce a dědkovi z doby Karla IV. nejen přednesla, ale i sepsala Jiřka Homolková. To byla chvíle, kterou organizátoři využili pro přípravu další hry, protože cesta k chamtivé babce, která držela poklad, vedla po lístečkách.

foto Jiřina Homolková

jsem se to k babce vůbec hnali?

No pro poklad – jaspisy, bonbóny, čokoládičky... Sníst je před opékáním buřtů asi nebyl nejlepší nápad, i když o úbytek kalorií bylo postaráno výstupem na vrchol Babky a dalším hledáním jaspisů. Své znalosti a paměť jsme uplatnili i v oblasti botaniky, vyzkoušeli jsme si sluch a čůzi potmě a nakonec jsme si zahráli veselou hru na papouška a svou oblíbenou hru na myšky. Nevím, zda Jiřka udělala tentokrát chybu v časovém plánu nebo si všimla ušmudlaných pusinek od čokoládiček, ale vynechala tentokrát před cílem cukrámu, ovšem věřím, že pravidelné návštěvníky to nerozladilo a i příště se zúčastní.

Velké díky Petrovi, Jiřce a Matějovi Homolkovým za přípravu a organizaci a sběračům jaspisů za účast.

Petra Macáková, region Východ

Návštěva Peter Game

Náš sbor ve dnech 12.–30. 11. navštíví opět Peter Game. Bude tentokrát až na výjimky sloužit pouze v Praze. Bude kázat na šesti regionech, sloužit na setkání sborových služebníků a ve středu

25. 11. od 18:30 bude sloužit na otevřeném shromáždění v hlavním sále Na Žertvách na téma „Duch svatý a jeho projevy“. Shromáždění bude zaměřeno na přijetí křtu v Duchu svatém a na vstup do duchovních projevů podle 1. Kor. 12–14. Na shromáždění bude i osobní služba. Všichni jsou srdečně zváni.

Lubomír Ondráček

● KRÁTKÁ SVĚDECTVÍ Alfa se rozjela

Alfu jsem absolvovala jako pořadatel už mnohokrát. Letos je to počtvrté za sebou, tak jsem se těšila a zároveň trochu obávala „námahy“ s tím spojené. Prostě je to několikaměsíční pravidelná akce, která zabere čas. Musím se ale svěřit: „Alfa mě zase nadchla. Je TAK DOBRÁ!“ Je osvěžující vidět a cítit, že je tam Bůh s námi! Je to nádhera moci mluvit s lidmi hladovými po Bohu, nebo i jen zvědavými. Být při tom, když se Bůh dotýká lidí, je za tu „námahu“ odměna mnohonásobná!

Nanda

Napiš i ty, co tě potěšilo, co Bůh dělá, jak se s Ním žije. Poděl se s námi o povzbuzení, potěšení, vítězství! Stačí jen jedna, dvě věty, a budeme se moc radovat s tebou.

Na skok v Rovinji

V říjnu vyrazil podpůrný tým z Prahy do Rovinje. Za misionáři Katkou a Jirkou Dohnalovými jezdíme pravidelně každý rok už přes 10 let. Letos jsme jeli ve složení Jarda a Nanda Slobodovi, Tomáš Božovský a Michal Klesnil. Náš úkol byl povzbudit Jirku a Katku a na místě „zmapovat“, jak se jim i sboru, který v Rovinji na chorvatské Istrii založili, daří. Setkáváme se také se starším sboru Goranem Roksandičem s manželkou Katarinou. Letos jsme se viděli opět i s přáteli Dohnalů z Puly: pastorem Nebojšou a jeho starším Milanem s manželkami. Nebojša byl vloni s Dohnalovými v Praze a kázal na regionu Jih.

U Dohnalů je vždy pěkně! V milé rodinné atmosféře v útulném domku na kampání –

zahradě nad Rovinjí se dobře povídá, diskutuje a modlí. Všem se, díky Bohu, daří dobře. Jirka se už celkem zotavil po útoku rakoviny, jenom má trochu potíže se štítnou žlázou, kvůli které musí jít na vyšetření. Katka si už oddychla po náročném létě, kdy cestovka Mesites, kterou vede, vyžaduje nejvíc práce. A děti, Terežka, Matyáš a Martínek studují: Terežka je už ve třetím ročníku italského gymnázia a kluci chodí na základku. Všechny děti pomáhají s péčí o malé hospodářství: o kozy, slepice králíky a kachny! (Jedno z kůzlat bylo „obětováno“ na naši počest. Moc dobré!)

Kromě úlohy pastora sboru se Jirka zapojuje do vedení Chorvatské evangelické

foto Tomáš Božovský

církve na Istrii a i v celém Chorvatsku. Káže a vyučuje i v jiných sborech, kam je zván častěji, než stíhá. Boží plán je, jak mu Jirka i Katka rozumí, do několika let postupně vedení sboru celé předat a věnovat se pomoci istrijským, chorvatským i českým pastorům na sto procent. Pro ty účely – intenzivní pomoc jednotlivým pastorům, vyrostl na zahradě malý srub. Postavili ho pomocníci z darů, které se přímo na něj sešly, a i Jirka a Matyšek se na stavbě podíleli. Je moc pěkný – pohodlný a útulný, jak jsme vyzkoušeli i my. Je povzbudivé slyšet vyprávění o snu a potom ho vidět opravdový a dokonce v něm i bydlet! Bůh je dobrý a touhy, které dá do srdce, rád plní!

V neděli se ve sboru schází okolo čtyřiceti lidí. S některými se vítáme jako se starými známými (a opravdu jimi jsou), s jinými, novými, se teprve poznáváme a seznamujeme. Funguje tady několik domácích skupinek a rozrůstající se mládež. Tenhle malý sbor se také aktivně podílí na biblické škole v Pule – organizačně i účastí. Každý den je tady modlitební stráž!

Po shromáždění jsme se prošli po nábřeží, fotili lodě i sebe a pak ještě doma užívali společný oběd a večer modliteb. V pondělí ráno jsme vyrazili na cestu zpět.

Nanda

Panelová misie

Vize

Vhodné pro mladé a seniory v kterémkoliv městě, nebo obci. Je možno také této misii věnovat nějaký prázdný časový blok mezi povinnostmi, nebo obětovat nějakou kulturní kratochvíli, část dovolené. To by zvládli i lidé zaměstnaní. Místo oběda v restauraci o poledním čase lze udělat tuto službu aspoň dvakrát za měsíc. V plánu týdne najdete vždy časové rezervy.

Tuto misii lze konat i za pohybu městem, zvláště když se přemísťujete v rámci povinností třeba do obchodu či úřadu v místní dopravě. Pro tuto dobu jsou vhodnější menší panely i ve formátu kancelářského archu v plastickém, průhledném obalu, které se vlezou do standartní pracovní, či nákupní tašky.

Akce s většími formáty je v Praze vhodná u stanice metra, kde projde více lidí

za poměrně krátkou dobu. Pokud by takových stráží Slova bylo v Praze deset, a to na různých stanicích metra, za měsíc by většina obyvatel Prahy četla jednu biblickou pravdu. Například: Bůh tě miluje a má pro tebe svůj plán. Příští měsíc by se pokračovalo v další návazné pravdě o hříchu jako bariéře a třetí měsíc by se Pražané dozvěděli, že hřích vyřešil Pán Ježíš na kříži. Mám na mysli, že těch deset panelářů Slova by se vždy domlouvali na určitém heslu a na určitém místě u strategických stanic. Taková čtvrtroční dělostřelecká příprava by byla základem pro návaznou evangelizaci dalšími prostředky, například kombinovaná pouličním kázáním evangelia u těch stanic, nebo čtením Non stop z Bible. Pokud má někdo zájem o tuto synchronizovanou panelovou evangelizaci, ozvěte se. Čas se již nahnýl a tisíce lidí dosud neslyšelo evan-

gelium kompletně a biblicky. Biblický podklad pro panelovou, nebo billboardovou misii: Abak 2,2 Mat 10,27 Základ misie s demonstrací jména Ježíš: Mat 10,32–33 Mar 16,15

Metoda

Lidé světa využívají psané sdělení, reklamy, ale my máme na rozdíl od nich poselství Božího slova. Navíc máme svobodu projevu a shromáždování. Návod, jak použít tuto evangelizační metodu: Nechte si Duchem svatým navrhnout nápisy na modlitbě, napište je ručně či na počítači, zvětšete na zvolený formát, nalepte na karton a v lepším případě si je zalaminujte a jděte do terénu. Výlohy nepřekročí ani 100 Kč, laminování je dražší. V příručním zavazadle mít traktáty a bible v daném jazyku. Vždy také materiály anglické a arabské.

● MISIE

Potom lze pochodovat ulicí, náměstím, nebo stát na jednom místě. Není třeba vyhledávat rozhovory. Určité procento lidí samo reaguje pozitivně, nebo negativně. Je možno s nimi vést rozhovor a dát jim materiály, pozvat do místních sborů, nebo na akce místních církví. To je dobré předem dojednat, nebo zajistit. Během akce se stále modlit za to, aby Duch svatý zasáhl duše a duch aktivovaných lidí.

Příklad

Na Hvězdoslavově náměstí v Bratislavě jsem mohl díky překladu manželky evangelizovat například Inda z Bombaje. Řekl mi, že je hinduista. Oni se modlí k mnoha bohům. Doporučil jsem mu jednodušší cestu k Jednomu Bohu. Ptal se jak. Řekl jsem mu: Ty jsi osoba a Bůh je osoba. Osoby mají výhodu, a možnost, že mohou mezi sebou ihned mluvit a komunikovat. Pán Ježíš nemá audienční termíny, lze k Němu přistoupit ihned bez náboženských úkonů, jako v hinduismu. Došel anglické misijní texty. Vše poděkoval s úsměvem. Délka jeho pozornosti při rozhovoru znamenala jeho opravdový zájem. Jeho

vzezření a důstojné chování svědčilo, že to byl nějaký obchodní agent, nebo člen diplomatického sboru.

Václav Lamr

V Bratislavě, centrum města, Hvězdoslavovo náměstí. (Ukázková panelová evangelizace.)

Centrum
dětí a mládeže

Teen Challenge Int. ČR

Práce na společném díle

Spolupráce CDM Teen Challenge s regiony

Centrum dětí a mládeže Teen Challenge působí na Žižkově od roku 2001. Naším posláním je přinášet evangelium ohroženým dětem, mládeži a jejich rodinám. Měsíčně k nám přichází kolem šedesáti dětí a dospívajících ve věku od 3 do 22 let, převážně z romské komunity. Sborny Křesťanského společenství v Praze se zásadním způsobem podílejí na růstu naší služby. Zde jsou některé z nich.

Díky spolupráci s mládeží KS můžeme od roku 2008 každoročně pořádat několik venkovních evangelizací ročně převážně na Žižkově, ale i v Karlíně.

V současné době máme jednoho pracovníka a pět dobrovolnic z různých sborů KS.

K naší veliké radosti byl v září tohoto roku pokřtěn ve sboru KS Palmovka náš nejstarší teenager!

Finanční dary sborů i jednotlivců nám pomáhají pokrýt mzdové náklady a speciální aktivity pro děti.

Manželé Hrdinovi z regionu Východ nám pomohli vymyslet nový fundraisingový projekt – prodej svačिनových krabiček s designem, který vytvořili v rámci výtvarných aktivit naši teenageři pod vedením Olgy Hrdinové. Prodej krabiček bude probíhat na různých místech od konce října. Zatím nemáme zajištěn odbyt všech krabiček, proto budeme vděční za případnou inspiraci a příležitost k prodeji, který probíhá formou veřejné sbírky.

Velmi Vám děkujeme za všechny vaše nápady, dary, modlitby, za váš čas, který dětem v našem centru věnujete. Věříme, že tato spolupráce bude pokračovat a těšíme se na vše nové, co nás společně čeká!

Anna Tichá

Centrum dětí a mládeže Teen Challenge Int. ČR,
www.cdmpraha.cz,
tel. 775 556 643, 739 810 881

Krabička, která pomáhá

Zakoupením sady krabiček podpoříte práci CDM Teen Challenge na Žižkově.

Krabičky jsou z kvalitního plastu s atestací, vyrobené a potištěné v Německu.

Design je originální, návrhy tvořily děti z CDM. Pokud se nám podaří prodat první várku krabiček, rádi bychom připravili další sadu v jiném barevném provedení.

Jak nám můžete pomoci:

- Zakoupením sady krabičky.
- Doporučením k zakoupení dalším lidem.
- Pokud pracujete ve školství a bylo by možné u vás krabičky prodávat, rádi vyřídíme korespondenci a dáme krabičky k dispozici. Můžeme též zajistit dobrovolníka, který by u vás krabičky v určený čas nabízel.

Připravení?

Víte, co se stalo 11. 9. 2001? Teroristický útok na mrakodrapy v NY. A víte, co se dělo 10. 9. 2001? Nic. Nikomu nepřišlo na mysl, že by se něco mohlo stát. Jen několik málo lidí před tím varovalo, ale nikdo je neposlouchal. Víte, co se stalo 24. 10. 1929? Černý pátek na NY burze. Krach. Začala hospodářská krize po celém světě. Den před tím se nedělo nic. Nikdo nemyslel, že by se to mohlo stát. Jen několik málo lidí to předpovídalo, ale nikdo je neposlouchal. Před pár tisíci lety byla potopa světa. Nikdo to nečekal, nevěřil, že by se to mohlo stát. Jen několik lidí (8) se zachránilo, kteří před tím varovali, ale nikdo je neposlouchal...

Ježíš se vrátí! (Luk 17,26–30) Slíbil to před dvěma tisíci lety. Víme, kam se vrátí – do Jeruzaléma na Olivetskou horu, odkud odešel. Víme i proč se vrátí – aby vzal svou nevěstu, Církev. (1. Tes. 4,16–18) Ježíš si připravuje nevěstu, aby ji k sobě vzal. Vraťte se ne zem, ustanoví tisícileté království! Víme kam a proč, ale nevíme kdy!

V epistoře Pavla vidíme, že Pavel očekával, že se toho dožije...nedočkal se, mýlil se. Během dvou tisíciletí Církev mnohokrát očekávala návrat Ježíše. Naposledy to bylo v Čechách za Husa, ale i když vyhlíželi Jeho návrat, mýlili se. To, že se lidé mýlili, není důkaz, že by nepřišel! „Nikdo neví kdy, jen Otec.“ (Mat. 10, 36)

V Bibli máme znamení, která Ježíšův příchod předcházejí: jeden z markantních znaků Božího času je Izrael. V Jeremiáši 31,7–8 se píše...shromáždím je z nejvzdálenějších končin země...Po dobu dvou tisíců let se lidé vysmívali tomu, že by se mohli Židé vrátit do své země. A v roce 1948 vznikl Izrael – žije, prosperuje a vrací se Židé z celého světa! Vidíme, jak se naplňuje Boží znamení. Další ze znaků, podle kterých můžeme vidět, že se čas příchodu pána Ježíše blíží, je kázání evangelia všem národům. Ještě to není naplněné, ale děje se to nebyvalou rychlostí – i etnické skupiny slyší Boží slovo ve svém jazyce, Bible se překládá do mnoha jazyků národům po celém světě!

V evangeliu Matouše se píše, že to bude s příchodem Ježíše jako za dnů Noe. Je to i o vzestupu hříchu – za mého mládí se lidé styděli za to, čím se dnes chlubí! Nevěsta Kristova se připravuje. Žijeme v době, kdy se Boží proroctví naplňují před našima očima. Počítám s tím, že se Ježíšova příchodu dožijí! Co s tím? Je to jen zajímavé? Co můžeme dělat? V Matouši čteme podobnost v pannách. Z deseti se na svatbu dostaly jenom ty připravené, ty, které měly vlastní olej. Nebyly odkázány na olej (Ducha svatého) jiných. Být plný Ducha znamená být závislý na Bohu, ne na člověku. Mít s Bohem vlastní živý vztah. Příprava je i to, přemýšlet o darech, které máme od Boha, používat

je a rozmnožovat je.

Víte, co máte od Boha za dar? Každý má! Církev je organizmus, kde je každý potřebný! Jen ten, kdo dary používá a rozmnožuje, je připraven! „Kdo by svou duši (vnitřní člověk – plány, touhy, cit, rozum...) chtěl zachovat, ztratí ji, kdo ji ztratí, zachová ji k věčnému životu!“

Bůh Noemu řekl: „Sešli potopu na celý svět. Mám pro tebe úkol.

ilustrační foto Wikipedia Michael Foran

foto Tomáš Božovský

Postav na kopci obrovskou loď. Bude ti to trvat několik desítek let, pusť se do toho!“ Úplně vidím, jak se chodily zástupy dívat na blázna, co staví loď na kopci! Když se ho ptají proč, říká, že mu to řekl Bůh. To byla legrace! Noe obětoval svou dobrou pověst, přátelské vztahy, sny o životě. On svou duši ztratil a tak ji našel. Je zapsán mezi hrdiny víry!

Jsem středem života já? Moje plány a touhy, anebo Boží plány? Rozhodnout se pro Boha, to někdy něco stojí – duši.

Jak jsi na tom ty? Jsi připraven na návrat Ježíše? Záleží ti víc na vztazích, kariéře, penězích, domě..., nebo jsi to obětoval pro Krista? Přemýšlej nad tím.

(podle kázání Michala Klesnila, zapsala Nanda)

Vypisuje výběrové řízení na Ředitele Centra sociálních služeb Bohumila Bureše

Popis práce / personální, provozní a finanční řízení 3 sociálních služeb a navazujících činností pro lidi bez domova a to: **azylový dům** – kapacita 108 lůžek, nízkoprahové denní centrum – kapacita 100 osob v jeden okamžik, noclehárna – kapacita 56 lůžek, navazující činnosti: zaměstnávání, zdravotní péče, úklidové činnosti a realizace zimních programů.

vedení týmu: provozního, sociálního, pracovníků v sociálních službách a učetní. • zastupování jednotky • řízení PR a fundraisingu centra • vedení poskytovaných služeb centra spolupráce s ostatními pracovníky a složkami Armády spásy

Hledáme člověka shodujícího se s naším posláním i cíli • pracujícího týmově a komunikujícího otevřeně • s vysokou osobní zodpovědností, organizačně schopného, se schopností sebereflexe • respektujícího křesťanské zásady Armády spásy • s chutí podílet se na rozvoji sociální práce s lidmi na okraji společnosti

Požadujeme SŠ/VŠ vzdělání v sociální oblasti nebo ekonomie • čistý trestní rejstřík • praxe v sociální oblasti výhodou znalost anglického jazyka výhodou • řidičský průkaz skupiny „B“ • manažerské dovednosti • zkušenost s vedením týmu • komunikativnost, samostatnost a odpovědnost • přehled o grantové politice • znalost legislativy v sociální oblasti • pokročilé dovednosti při práci na PC s kancelářskými aplikacemi

Nabízíme samostatnou manažerskou práci • možnost se aktivně podílet na rozvoji sociální práce s lidmi na okraji společnosti • zájem mezinárodní křesťanské organizace • možnost dalšího vzdělávání a profesního i osobního růstu

Termín nástupu: prosinec 2015 - leden 2016

Místo výkonu práce: Armáda spásy, Centrum sociálních služeb Bohumila Bureše, Praha.

Zájemci posílejte: motivační dopis, v němž popíšete, proč se chcete stát ředitelem/kou CSS BB, jaké jsou vaše předchozí zkušenosti a co chcete nabídnout • strukturovaný životopis • případně další dokumenty dle vašeho zvažení.

Kompletní materiály, prosíme, zašlete do 15. 11. 2015, 12:00 hod, elektronicky na adresu andrea.stolfova@sanek.cz. Do předmětu napište: „VŘ ředitel CSSBB Praha“. Výběrové řízení je víceetapové, v prvním kole budou posouzeny vaše zaslané materiály. Další kola, ke kterým budou pozváni vybraní uchazeči, se budou konat v průběhu listopadu a prosince t.r. Zasláním materiálů souhlasí uchazeč se zpracováním osobních údajů po dobu konání výběrového řízení. Po ukončení jsou materiály skartovány.

Armáda spásy v České republice, z.s. Oblastní ředitelství Armády spásy pro Hlavní město Praha, Ústecký kraj a Karlovarský kraj Tusarova 60, 170 00 Praha 7

Dovolená v Anglii

aneb Když Bůh plní sny...

Byl leden a na našich regionálních bohoslužbách se loučili Peter a Soňa s dětmi, protože odjížděli na půl roku pracovně do Anglie. Všichni jsme jim rádi požehnali a po skončení shromáždění jsme se se Soňou zastavily na pár slov. A pak to přišlo: „Když budete chtít, přijďte za námi, budeme rádi,“ řekla jen tak mimochodem Soňa. Hned mě napadlo, že to není jen tak, ale raději se ptám: „To myslíš opravdu vážně? To neříkej dvakrát, protože vzít děti do Anglie, to je takový můj velký sen.“ Zrovna se tam objevil Peter a s úsměvem potvrdil: „Jo, vážně, přijďte.“ Ještě jsme o tom chvíli mluvili, připomněla jsem jim, že je nás pět a to je celkem dost lidí, ale řekli, že budou bydlet v domě a že tam pro nás bude místo... Musím říct, že od prvního okamžiku jsem to vnímala jako nabídku od Pána. Proč byl můj sen vzít děti zrovna do Anglie? Jako dítě jsem měla moc ráda knížky od Arthura Ransomeho. Přečetla jsem skoro všechny díly a tak není divu, že

jsem po jednom sáhla i pro společné čtení s mými vlastními dětmi. Tentokrát jsem to však vnímala trochu jinak. Jako učitelka angličtiny jsem si moc užívala „britské“ reálie, které autor do knížek zapracoval. Když Zuzka každou chvíli vaří čaj, tak na mě dýchá atmosféra „staré dobré Anglie“ stejně jako v Lewisově Narnii, když se v nejvypjatějších situacích svačí ☺. A tady někde, při čtení před spaním, vznikla myšlenka společného rodinného výletu do Anglie. Jenže finanční stránka věci posouvala celou akci do kategorie „možná jednou“.

Ještě ten den odpoledne jsem se o tom zmínila doma a všichni byli nadšení. Hned jsme si ale uvědomili, že nebude jednoduché najít nějaký vhodný termín. Sedla jsem k počítači a nejdřív hledala letenky. Po chvíli mi bylo jasné, že tudy cesta nevede. Žádnému skvělému vyhledávači nejlevnějších letenek se v možných termínech nepodařilo najít pro nás přijatelnou variantu. Bylo rozhodnuto – když do Anglie, tak autem.

Byl květen a s Peterem a Soňou jsme si začali psát o termínu. Vzhledem ke všem pevným letním aktivitám jsme měli jen asi dva a půl týdne, ve kterém by to připadalo v úvahu. I když jsem měla uvnitř pořád velkou naději, že to vyjde, snažili jsme se zatím se tím moc nezabývat, aby po velikém těšení

nepřišlo velké zklamání. Takže když Soňa s Peterem potvrdili náš termín, nemohla jsem tomu ani uvěřit.

Byl konec července a naše velká dobrodružná cesta začala. Mít na takovou cestu auto je fajn, jen se člověk musí obrnit velkou trpělivostí. První zkouška nás čekala už v Německu, kdy jsme zničehonic byli nuceni

splněný sen – paní učitelka v Oxfordu

sjet z dálnice a nikde nebyly žádné ukazatele objížďky. Díky tomu jsme ztratili asi dvě hodiny času. Další zkouška přišla na cestě z Doveru do Leamington Spa, kde Peter se Soňou a dětmi bydlí. Místo předpokládaných tří hodin nám tato trasa zabrala celých osm hodin, neboť každou chvíli provoz zhoustl tak, že se jeho rychlosti 10 km/hod. Nicméně od chvíle, kdy jsme dorazili do útulného přízemního domku našich přátel, bylo vše skvělé.

Náš pobyt v Anglii byl dokonalou a od Pána připravenou kombinací turistiky, „obyčejného“ života a duchovního požehnání. Za 10 dní našeho pobytu jsme stihli navštívit známé turistické cíle, které jsme doposud znali jen z filmů a učebnic angličtiny (kromě Londýna jsme totiž doposud nikde v Anglii nebyli). Díky pobytu v domácnosti jsme mohli trochu zažít normální život v Anglii – jezdili jsme na nákupy do hypermarketu, prošli se podél kanálu, po kterém jezdily lodě s anglickými rodinkami na dovolené, podívali jsme se do recyklačních center, kde se dalo za pár liber koupit třeba hodně knížek, potkávali jsme Angličany hrající v parku badminton, a také jsme s našimi hostiteli dělali krátké výlety do okolí na místa, která by běžný turista jistě nenavštívil.

To nejdůležitější bylo ale duchovní požehnání, které měl pro nás Pán přichystané

téměř na každém kroku. Hned druhý den po příjezdu nás Soňa vzala na večer chval církve, která si říká Jubilee Church, kde se nám dostalo velmi srdečného přijetí. Setkání se účastnilo asi 20 lidí a s téměř polovinou z nich jsme se seznámili a několik z nich si s námi s opravdovým zájmem povídalo. Začalo se chválami, které byly z velké části pouštěné z CD (pro nás velmi neobvyklé, ale člověk si celkem rychle zvykne). Lidé projevovali svoji chválu Bohu s naprostou svobodou – někdo tančil, jiný poskakoval, další mával praporem nebo radostně vykřikoval a někdo třeba ležel

na zemi. Další část večera byla věnována přípravě kartiček s požehnáním, které byly další den rozdávány na veřejné akci v městském parku. Bylo vidět, jak jim nevěřící lidé kolem hodně leží na srdci. Potom pokračovaly opět chvály a modlitby a jeden bratr vyzval do mikrofonu ostatní, aby nám požehnali a skrze nás i církvi v naší zemi. Vytvořili pro nás tunel z praporů, a jak jsme jim procházeli, žehnali nám, co se do nás vešlo. Byl to opravdu velmi silný zážitek. Během celého večera jsme vnímali přítomnost Ducha svatého a také velikou radost, která vyzařovala ze všech přítomných.

V neděli dopoledne jsme navštívili Hillsong Church v Oxfordu. Bylo to velké přání dětí, protože doma často a rádi posloucháme chvály z Hillsongu. Sbor v Oxfordu byl velký, dokonale technicky vybavený a organizačně propracovaný a zdálo by se, že můžeme v tom množství být i docela anonymní. Ale nebyli. Už u vchodu se nás ujal služebník, který nás zavedl na místo, kde jsme se mohli posadit, stačil s námi chvíli pohovořit a i po shromáždění za námi přišel a povídal si s námi. Chvály byly úžasné, plné Ducha svatého, a přímo během shromáždění jsme měli další dvě příležitosti s někým mluvit. Poprvé, když nás všechny kazatel vyzval, abychom se seznámili s někým, kdo sedí blízko nás a ještě se neznáme, a podruhé, když jsme měli někomu kolem říct nějaké slovo povzbuzení. Vím, že někteří lidé neradi dělají věci „na povel“, ale v tomhle jsme cítili takovou přirozenost, že nám to bylo velmi milé. Během bohoslužby jsme se z jednoho klipu také dozvěděli víc o tom, co všechno dělá tato církev v oblasti chval s dětmi, mládeží i dospělými. A opravdu nás překvapilo, že i v tomto sboru jsme mohli vidět vřelé vztahy, přestože svou velikostí to opravdu není rodinná církev. Po skončení bohoslužby se s námi dali do řeči ještě další lidé, naši nejstarší dceru přišli pozvat na setkání mláde-

● JAK JSEM TO PROŽIL

že a celkově jsme se zase cítili velmi hezky přijati. Odcházeli jsme potěšeni a požehnaní.

Třetím sborem, který jsme v Anglii navštívili, byl anglikánský sbor St. Mary's. Podle denominace, kostelní budovy a názvu bychom čekali tradiční farnost s kostelními lavicemi, varhanami a kazatelem v hábitu. Bylo velmi překvapující, že za zdmi kostela se nachází sbor, který je vlastně nejpodobnější tomu našemu.

Normální židle, vpředu kapela s aparaturou (i když tentokrát – kvůli prázdninám – pouze dvoučlenná), dvě velké obrazovky na promítání textů, ohlášek i obrázků, vzadu stoleček s knihami, pultík s kávou, čajem a malým občerstvením, nástěnky se spoustou oznámení a pozvánek, před pódiem koutek s hračkami pro nejmenší děti... I počet lidí byl docela podobný tomu, který se schází na našem regionu Sever. Na první pohled bylo vidět, že jde o živý sbor lidí, kteří žijí život s Bohem. Protože byly právě prázdniny, bylo shromáždění určeno pro všechny generace, děti byly zapojeny do kázání (příběh o Noemi a Ruth) jako herci a potom jsme měli čtyři možnosti, jak na slovo reagovat – v každém rohu bylo připraveno jedno stanoviště: 1) Sklenice s pískem – znázornění „naplnění“ od Boha naplňováním sklenice pískem, 2) Bible –

anglikánský kostel St. Mary's

možnost přečíst si celý příběh v Bibli nebo si najít verše týkající se tématu Noemi a Ruth, 3) Modlitby – možnost přimlouvat se za lidi,

kteří museli opustit svůj domov, a také možnost napsat své modlitby na lísteček a dát na modlitební nástěnku, 4) Výtvarný koutek – možnost výtvarně znázornit něco z příběhu. Nakonec jsme ještě chválili Boha a společně se modlili. Už při příchodu se s námi několik lidí pozdravilo a seznámilo, ale více jsme si povídali po shromáždění. Bylo to opět velmi milé. A i tam jsme si všimli dobré organizace, zapojení lidí do služby a mnoha aktivit, které pořádají v rámci sboru i navenek. Ačkoli je Leamington Spa docela menší město, je v něm hodně křesťanů a sbory mají mezi sebou velmi dobrou spolupráci.

Kromě těchto tří bohoslužeb jsme navštívili několik malých i větších kostelů a skoro v každém z nich jsme si udělali chvíli na ztišení a modlitbu. Největší zážitky jsem měla z malých vesnických kostelíků obklopených hřbitovem. Byla to opravdu místa spočinutí před Pánem. Malé krásně udržované hřbitovy s dokonalým anglickým trávníkem byly plné náhrobků s opravdu jasným poselstvím ve smyslu „spoléhám na tebe, Ježíši“. Velmi se mě dotýkalo, když jsem si uvědomila, že za těmi slovy jsou lidé, jejichž životní příběh

hy neznám, ale máme jedno společné – cíl v Božím království. V každém parku i městě, které jsme navštívili, jsme také mohli vidět lavičky, které jsou věnovány památce konkrétních lidí. Možná to někomu může připadat jako poněkud zvláštní druh „sponzoringu“, na mě to působilo moc pěkně. Kdybych mohla, taky bych věnovala lavičku na památku mojí babičky, kterou jsem měla moc ráda. Připadá mi, že ty poslední věci tohoto života mají prostě tak nějak lépe zpracovány. Bylo také zajímavé, že v mnohých kostelích pořádají třeba i pravidelné akce typu „tea & cake“, kdy zvou prostě kohokoli na čaj či kávu a zákusek a společný čas.

Během naší dovolené jsme zažili ještě spoustu dalších krásných, dojemných i nezapomenutelných chvil. Velkým požehnáním bylo pro nás i samotné pobývání s našimi hostiteli. S Peterem a Soňou jsme strávili hodiny rozhovorů, včetně těch o duchovních věcech. Mohli jsme poznat, jak milují Pána Ježíše a jak jsou vydáni jeden druhému. Bylo skvělé, že ačkoli jsme se jim na 10 dní nastěhovali pod střechu, nenastalo mezi námi žádné napětí a naše soužití bylo velmi pokojné.

Jsem našemu Pánu moc vděčná, že nám dal tento velký dar a že jsme si mohli užít tolik jeho požehnaní. Jako největší inspirace pro nás zůstává to přátelské přijetí, které jsme zažili v každém sboru. Moc bych si přála, abychom mohli podobně přijímat hosty a nově přichozí na našich shromážděních.

Marta Pasková, region Sever

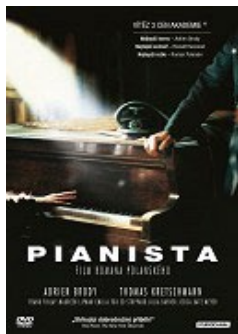
● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Pianista

Příběh začíná v roce 1939, kdy je Polsko napadeno německými vojsky, která brzy přicházejí i do hlavního města. Přes počáteční ujišťování, že vůči židům nebudou uplatněna žádná opatření, která by je krátila na osobní svobodě a majetku, nastane rychle obrát. Špičkový interpret a skladatel Wladyslaw Szpilman

(Adrien Brody), dosud žijící s rodinou spokojeným životem, je donucen spolu s ostatními židovskými obyvateli podřídit se mnoha ponižujícím pravidlům. Nacisté neustále zvyšují represe a rodina je na tom stále hůře. Musí prodat veškerý majetek mající nějakou hodnotu a nakonec i drahocenné piano. Pro židovskou komunitu je však největší ranou rozhodnutí, podle kterého mají být všichni umístěni do uzavřeného areálu, obehnaného zdí – na místo, které jen o něco později, vstoupilo do dějin jako Varšavské ghetto.

Rozhodnutí o přesunu se bezprostředně Szpilmana, jeho rodičů, bratra a dvou sester

netýká. Jejich současné bydliště se totiž nachází uvnitř plánovaného ghetta.

Útlak nacistů se ale neustále zvyšuje. Hranice ghetta se zmenšují, počet jeho obyvatel je násilně redukován, až dojde k udalosti, která byla dlouho poté na okraji zájmu historiků. Židé dokázali za pomoci polského odboje a přátel postupně propašovat dovnitř ghetta velké množství zbraní a ve snaze nenechat se vyvražďovat se založenými rukama, zahájili proti obrovské přesile velmi dobře organizovaný boj.

Tou dobou byl už ale hlavní hrdina po zdařilém útěku a ukrýval se ve městě u přátel. V jednom z úkrytů ho také zastihlo Varšavské povstání, které postupně proměnilo toto krásné město v rozvaliny, ve kterých byl nucen se skrývat následujících několik měsíců.

Film natočil režisér Roman Polanski podle stejnojmenné knihy napsané osobně

Wladyslawem Szpilmanem těsně po válce. Krátce po jejím vydání si jí ale všimla tehdejší cenzura a tak si většina čtenářů musela počkat dalších padesát let. Druhé vydání je ale obohaceno o velmi zajímavé zápisky z deníku německého důstojníka kapitána Wilma Hosenfelda (Thomas Kretschman), který Szpilmanovi pomáhal přežít závěrečné dny války.

Špičkové filmové zpracování o odvaze a obětavosti v rámci možností celkem věrně kopíruje knižní předlohu. Hlavní postava zde ale oproti literární předloze vystupuje až příliš jen jako jakýsi pozorovatel událostí a pasivní příjemce pomoci bližních.

Kniha jde pochopitelně více do hloubky a patří mezi ty, o kterých se říká, že se čtou samy. Doporučuji přečíst ji celou, včetně deníku a s dodatkem Wolfa Biermanna.

Snímek získal na ČSFD vynikajících 88 % a diváci ho tak zařadili do první stovky nejlepších filmů světa.

Zajímavostí je, že představitel hlavní role trénoval na klavíru, aby jeho pohyby působily věrohodně, tak dlouho, až se sám naučil hrát.

Pavel Rosecký

Ctirad Václav Pospíšil: Husovská dilemata

Kdyby nešlo o závažné, ba dá se říci, vskutku existenciální téma, řekl bych, že četba této knihy o Janu Husovi a jeho době byla po všech stránkách lahůdkou. Jenže lahůdky jsou něčím, bez čeho se dá žít. Jsou příjemné pro naše horní patro, ale nejsou ničím světohorním a o ničem světohorním nesvědčí – na rozdíl od knihy, o níž píšu.

Domnívám se, že kniha římskokatolického teologa Ctirada Václava Pospíšila (*1958), působícího na třech teologických fakultách v Praze a Olomouci, je skutečně přelomová. Jen váhám, zda tato kniha sama tento přelom působí nebo zda je dokladem, že k tomuto přelomu došlo.

O jakém přelomu je řeč?

Knihy vyšla k 600. výročí upálení Mistra Jana Husa. Husova postava štěpila českou společnost od samého počátku jeho působení až po současnou dobu. Jan Hus měl od počátku své příznivce a své odpůrce, a po jeho smrti si ho velká část české společnosti nějakým způsobem přivlastňovala. Šlo o „způsoby“ někdy legitimní, mnohdy však nepoctivé. Naprosto nepoctivým způsobem si ho přivlastňovali především komunisté, kteří se snažili Husa zcela překreslit a z hluboce věřícího člověka udělat sociálního revolucionáře.

Komunistickou interpretaci Husa se ovšem zabývat nemusíme a nebudeme. Pro nás je závažnější, že Hus byl po dlouhá dějinná období ikonou boje mezi katolíky a protestanty. Protestanté v něm viděli to správné a svaté, co zastávali, a někdy si do něj vkládali i hodnoty a postoje, které by patrně nehlásal a nehájil. S katolíky tomu bylo naopak. Nicméně tyto postoje nebyly symetrické. Katolíci přece Husa upálili, a tak byli nuceni vést spíše boj defenzivní. Po Bílé hoře sice navenek zvítězili na celé čáře, ale tím se poněkud paradoxně jejich pozice vůči Husovi ztížila, ba do jisté míry stala nehajitelnou. Kacíř Hus se stal symbolem boje za svobodu svědomí – a dodejme, že právem.

Vždy tu ovšem byli kriticky myslící katolíci, kteří chápali Husovo odsouzení jako nespravedlivé nebo přinejmenším nepřiměřené. Nicméně až donedávna pro katolíky platilo: Hus patří evangelíkům; na procesu s Husem sice nebylo vše v pořádku, ale kacíř to byl. Pamatuji si na jakési setkání katolických a evangelických studentů někdy v počátcích normalizace – šlo o jeden z tehdejších „bytových seminářů“ – kde jeden mladý katolický historik (jméno jsem bohu-

žel zapomněl) mluvil o Husovi velmi přejně, ale když byl dotázán, zda by Hus byl i dnes katolickou církví odsouzen jako heretik, odpověděl – byť po krátkém zaváhání – jednoznačným „ano“.

Pokud tedy mluvíme o přelomu, pak proto, že dle mého dojmu se nyní situace skutečně láme. Nebudu řešit, zda je Pospíšilova kniha příčinou či důsledkem. Troufnu si ale tvrdit, že je znamením tohoto přelomu. Od nynějška není dle mého názoru důvodu, proč by Husova postava měla katolíky a protestanty rozdělovat.

Pospíšilova kniha je vskutku mimořádná. Dá se říci, že je psána s vědeckou akribií, je opatřena bohatou bibliografií, rejstříkem a poznámkami, a přece lze říci, že je to kniha zaujatá – a mám na mysli zaujatost v tom nejlepší smyslu. Pospíšil se snaží být vědecky poctivý, ale to neznamená, že by se na Husa díval z jakéhosi „objektivního“ hlediska. Jsem rád, že přinesl doklad, že věda se dá dělat jinak, tedy že vědec, který se snaží mít správně fakta, může slova,

činy i osobnosti hodnotit, že se může přiznat ke svým hodnotovým východiskům a pak sepsat dílo, jež může něco říci i lidem, kteří autorova hodnotová východiska možná nesdílejí. Pospíšil má určité ideály, k nimž se hlásí, a nechce dělat „objektivní“ vědu, která s žádnými ideály nepočítá. Tak rozumím jeho následujícím slovům: „Postideologická doba nás ... nutí, abychom vyšli ze starých namnoze zjednodušených a jednostranných pozic, protože ideologické zploštění ideálu nemůže být věrohodné a je směšné. Tato očista je navýsost žádoucí, musí se ale zároveň vyloučit riziko laciné postmoderny, která v posledním důsledku pouze desakralizuje a duchovně destruuje.“ (s. 31)

Tento citát je z první kapitoly Pospíšilovy knihy. Kapitola je nazvána „Jan Hus – ideál v postideologické době?“. Druhá kapitola se věnuje různým přístupům k Janu Husovi v průběhu českých dějin. Třetí kapitola se věnuje charakterizování doby, v níž Jan Hus žil a působil. Upozorňuji, že Pospíšilova metodika je pozoruhodná a nezvyklá – v podobných knihách, věnovaných nějaké významné osobnosti, se zpravidla popisuje nejprve ona osobnost sama, její život a dílo, a pak se teprve zkoumá recepcie této osobnosti v následných dějinách, a své hodnocení si autor nechá až na konec, pokud vůbec o svých hodnotových východiscích i následných hodnoceních hovořit chce. Pospíšil po-

stupuje opačně – ale není to ke škodě věci, ba naopak.

Čtvrtá kapitola je věnována Janu Viklefovi a dilematu nominalismu a realismu, pátá recepci Viklefa v Čechách, a až šestá základním údajům o životě Jana Husa. Pospíšil sám upozorňuje, že tato kapitola si nečiní nárok na objektivnost; nepřináší žádná nová překvapivá fakta z Husova života. Pospíšilovi jde skutečně o pochopení vnitřního světa Husova a o to, aby současnému čtenáři co nejlépe zprostředkoval, jaká morální dilemata musel Hus (a jeho současníci) řešit. Z autorových řádků číší hluboká úcta k Husovi, ba obdiv, nikoli ovšem obdiv nekritický. Autor dokáže Husa pochválit, nedělá mu problémy uznat, že naprostou většinu svých odpůrců morálně vysoce převyšoval, ale ví, že Hus měl i své slabé stránky. Mezi ně řadí zejména určitý Husův moralismus a sklon k zevšeobecnujícímu sudičství (mluví o „Husově karatelství“). To ho vede k otázce: „Někdy se sám sebe táži, jak by asi vypadala Praha, kdyby Hus zvítězil nad všemi protivníky a měl moc své radikálně nápravné názory plně prosadit. Kostnický vězeň je sympatický jako oběť, byl by ale stejně přitažlivý jako ten, kdo má na starosti běh věcí veřejných?“ (s. 252).

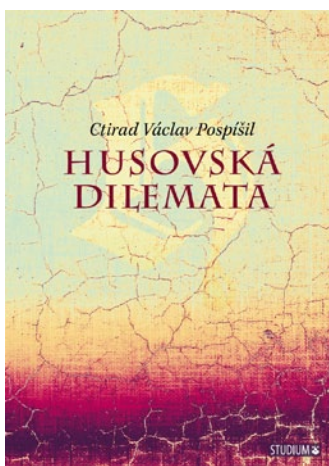
Nejdelší je poslední, sedmá kapitola. Ta je věnována Husově nauce o eucharistii a otázce jeho pravověrnosti.

Jsem rád, že v této kapitole zaujímá Pospíšil stanovisko i k otázce, do jaké míry lze Husa vinit z pozdější husitské brutality. V posledních letech jsem totiž od katolíků hodně slyšel o husitském barbarství – jako kdyby křižáci, kteří se husity snažili vymýtit, se svými protivníky jednali v rukavičkách. Pospíšil píše: „Vinu za husitské války nelze přisuzovat výlučně betlémskému kazateli, neboť padá mnohem víc na ty, kdo páchali do nebe volající hříchy. Při kostnickém procesu vychází plně najevo, kdo je kdo. Tam také vidíme, s kým měl Hus po celou dobu svého působení tu „čest“ ... Bludný kruh zla plodícího zase jen nenávist a zlo je vpravdě úděsný a vyjít z něho se dá jen cestou velkodušného vzepření se logice nenávisti formou odpuštění. Nesudme, neboť nevíme, jak bychom obstáli v oné nesmírně vypjaté atmosféře my sami.“ (s. 261).

Vypsal jsem si celou řadu dalších citátů, ale nebudu jimi tuto recenzi prodlužovat. Jsem si jist, že kniha zaujme snad každého, kdo má zájem o historii, o křesťanství – i o dnešní společnost. Slovem „lahůdkou“, použitým na samém začátku, jsem chtěl vyjádřit, že četba této knihy je skutečným intelektuálním, ale i literárním zážitkem.

Knihy má 320 stran, vydalo ji Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří v roce 2015 a prodává se za 390 Kč. Nutno pochválit i samo nakladatelství – v knize jsem nezaznamenal téměř žádné gramatické ani tiskové chyby, což je v dnešní době dosti ojedinělé.

Jan Drápal

● OZNÁMENÍ

Přijmi sám sebe

– kurz na téma sebepřijetí
začíná 6. 11. 2015

Prakticky zaměřený kurz v pěti lekcích
bude probíhat 5 pátečních večerů
od 6. 11. do 4. 12. 2015

Podrobnější informace včetně zpětné vazby
od účastníků proběhlých kurzů najdete na:
sbor.kspraha.cz/poradenstvi/akce.

Přihlašujte se e-mailem na adresu:
petra.mizurova@kaes.cz
Kurzovné: 750 Kč, pro studenty 500 Kč.

Podaná ruka

Staráte se o blízké seniory, ale jedete na dovolenou
a hledáte, kdo je navštíví, pomůže, dohlédne?
Když jste v práci, byli byste klidnější, kdybychom se u nich
dopoledne nebo v poledne stavili?

Nákupy, doprovod, pomoc v domácnosti a další služby
s laskavým porozuměním.

Informace na tel. 728 783 896 u Anny Slobodové

● Pronajmu ženě, ženám, dvě
místnosti s příslušenstvím
v rodinném domku, okr. Praha
východ. Dobrá dopravní obslu-
žnost – 12 minut metro Ládví.
Dana a Zdeněk Paulusovi,
tel. 724 296 004, 607 648 721,
e-mail: paulusz@atlas.cz

AGLOW
INTERNATIONAL

13. 11. 2015 od 18:00

mluvčí Lubona Šťastná,
Soukenická 15, Praha 1,
v přízemí v „Kavárně“.

„Duch svatý a jeho projevy“.

Peter Game

25. 11. 2015 od 18:30 hod.

Hlavní sál, Na žertvách 23

Kroužky na Palmovce 2015

chystáme kuchařský workshop

**ŘÍZEK 3X JINAK
A DALŠÍ PŘEKVAPENÍ
12. 12. 2015**

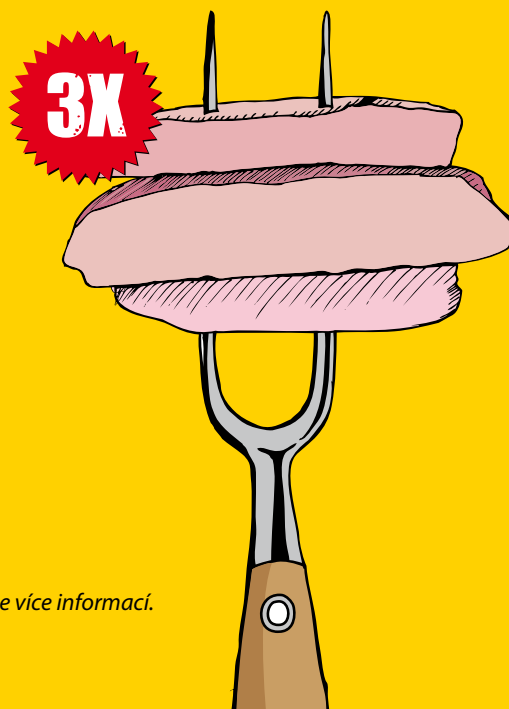
MÍSTO KONÁNÍ: Na Žertvách 23, Praha 8

LEKTOR: Jakub Černý

Na workshop je potřeba se předem přihlásit.

Pokud máte kamaráda, kterého chcete pozvat, sledujte web kroužků, kde bude více informací.

www.krouzkynapalmovce.cz

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Večerní setkání pro mládež, kde to žije

téma V jednosměrce

ŠESTÁ 8.11. 18:00

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

pestrý program vstup zdarma

mladezpraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

Kroužky na Palmovce 2015

DÁREK
pro maminku

v sobotu 12. 12. 2015

od 9:30–11:30 hod.
pro děti od 4 do 12 let

Výroba vánočního překvapení.

DĚTI PŘIHLAŠUJTE prostřednictvím e-mailu:

info@krouzkynapalmovce.cz (napíšte jméno a věk dítěte)

nebo přes www.krouzkynapalmovce.cz. (Příspěvek na materiál je 150 Kč.)

MÍSTO KONÁNÍ: Na Žertvách 23, Praha 8 u metra Palmovka, ORGANIZÁTOR: Kroužky na Palmovce, Křesťanské společenství mládeže

Chcete si před Vánoci uklidit, nakoupit či dát kávičku s kamarádkou? Přiveďte děti do tvořivé dílny, kde Vám navíc vyrobí dárek pod stromeček.

MATERIÁLY:

- fimo
- korálky
- prostírání

www.krouzkynapalmovce.cz

tvořivost • zábava • poznání

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

1.11.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka

Kázání: Lubomír Ondráček – Bože, uzdrav má zranění

25.11.

Peter Game od 18:30 hodin, Hlavní sál, Na Žertvách 23

Téma: „Duch svatý a jeho projevy“.

6.12.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Bála

Kázání: Tomáš Dittrich – Stal se jedním z nás...

Po skončení shromáždění naváže výroční sborové shromáždění.

16.11.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

28.11.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společná shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 17/6/6

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business

Počet členů: 89/14/26

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá 1/14

Počet členů: 53/7/29

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař

Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 17/5/1

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na ksp Praha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci)

od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 70/3/17

Výstup: Jakub Říha, přestup na region Palmovka

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 87/21/23

Vstup: Jakub Říha (přestup z regionu Východ),

Betty Bukáčková (přestup z regionu Sever),

Křty: Korina Lucie Magdalena Podehradská (21. 7.)

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jirka Bukovský

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum

v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 44/7/17

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: POZOR OD LISTOPADU ZMĚNA MÍSTA! Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8

Modlitební: 23. 11. 18:30, knihovna na Palmovce

Počet členů: 101/18/33

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,

Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
6. 12. 2015

